HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

11 septembrie 2007 *

În cauza C-227/04 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 28 mai 2004,

Maria-Luise Lindorfer, funcționară a Consiliului Uniunii Europene, cu domiciliul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de G. Vandersanden și L. Levi, avocats,

recurentă,

cealaltă parte în proces fiind:

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de domnul F. Anton și de doamna M. Sims-Robertson, în calitate de agenți,

pârât în fața primei instanțe,

* Limba de procedură: franceza.

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnii P. Jann, A. Rosas, R. Schintgen, E. Juhász (raportor) și J. Klučka, președinți de cameră, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii K. Schiemann, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Lõhmus, E. Levits și A. Ó Caoimh, judecători,

avocat general: domnul F. G. Jacobs, ulterior doamna E. Sharpston,
grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general F. G. Jacobs în ședința din 27 octombrie 2005,

având în vedere Ordonanța de redeschidere a procedurii orale din 26 aprilie 2006 și în urma ședinței din 28 iunie 2006,

după ascultarea concluziilor avocatului general E. Sharpston în ședința din 30 noiembrie 2006,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, doamna Lindorfer solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 18 martie 2004, Lindorfer/Consiliul (T-204/01, RecFP, p. I-A-83 și II-361, denumită în continuare „hotărârea atacată"), prin care s-a respins acțiunea având ca obiect anularea Deciziei din 3 noiembrie 2000 a Consiliului Uniunii Europene de calculare a anilor de plată a contribuțiilor acesteia la sistemul de pensii, ca urmare a transferului spre sistemul comunitar a valorii de răscumpărare a drepturilor de pensie dobândite de aceasta în cadrul sistemului austriac (denumită în continuare „decizia în litigiu").

Cadrul juridic

2 Articolul 1a alineatul (1) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, astfel cum a fost introdus în acest statut prin Regulamentul (CE, CECA, Euratom) nr. 781/98 din 7 aprilie 1998 (JO L 113, p. 4, denumit în continuare „statutul"), prevede:

„La aplicarea statutului, funcționarii au dreptul la egalitatea de tratament, fără referire directă sau indirectă la rasă, la convingerile politice, filozofice sau religioase, la sex sau la orientarea sexuală, fără a se aduce atingere dispozițiilor statutare relevante prin care se solicită o anumită stare civilă." [traducere neoficială]

3 Articolul 77 din statut prevede:

„Funcționarul care are o vechime în serviciu de cel puțin zece ani are dreptul la pensie pentru limită de vârstă. [...]

Valoarea maximă a pensiei pentru limită de vârstă este stabilită la 70 % din ultimul salariu de bază aferent ultimului grad în care a fost încadrat funcționarul timp de cel puțin un an. Aceasta este acordată funcționarului care are 35 de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii, calculați conform dispozițiilor articolului 3 din anexa VIII. Dacă numărul acestor ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii este mai mic de 35 [...], valoarea maximă menționată mai sus se reduce în mod proporțional.

[...]

Dreptul la pensie pentru limită de vârstă se dobândește la vârsta de 60 de ani." [traducere neoficială]

4 Conform articolului 83 din statut:

„(1) Plata prestațiilor prevăzute de prezentul sistem de pensii este în sarcina bugetului Comunităților. Statele membre garantează colectiv plata prestațiilor respective, în conformitate cu baremul de repartizare stabilit pentru finanțarea acestor cheltuieli.

[...]

(2) Finanțarea [...] sistem[ului] [comunitar] de pensii se bazează, în proporție de o treime, pe contribuțiile funcționarilor. [...]

[...]

(4) Dacă evaluarea actuarială a sistemului de pensii, efectuată, la cererea Consiliului, de unul sau mai mulți experți calificați, arată că valoarea contribuției funcționarilor nu este suficientă pentru asigurarea finanțării unei treimi din prestațiile prevăzute în sistemul de pensii, autoritățile bugetare, hotărând în conformitate cu procedura bugetară și după avizul Comitetului pentru statut prevăzut la articolul 10, stabilesc modificările care trebuie aduse ratelor contribuțiilor sau vârstei de pensionare." [traducere neoficială]

5 Articolul 2 din anexa VIII la statut prevede:

„Pensia pentru limită de vârstă se lichidează pe baza numărului total de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii ai funcționarului. Fiecare an luat în considerare în condițiile stabilite la articolul 3 dă dreptul la un an de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii și fiecare lună completă la o doisprezecime dintr-un an de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii.

Numărul maxim de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care pot fi luați în considerare la calcularea dreptului de pensie pentru limită de vârstă se stabilește la 35." [traducere neoficială]

6 Articolul 5 din anexa VIII la statut prevede:

„Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2, funcționarul care, la vârsta de 60 de ani, are mai puțin de 35 de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii și

continuă să dobândească drepturi de pensie în temeiul articolului 3 beneficiază, pentru fiecare an de serviciu realizat între vârsta de 60 de ani și cea de la care începe să beneficieze de pensia pentru limită de vârstă, de o majorare a pensiei egală cu 5 % din valoarea drepturilor de pensie pe care le dobândise la vârsta de 60 de ani, fără ca totalul pensiei sale să poată depăși 70 % din ultimul său salariu de bază, în înțelesul celui de al doilea sau, după caz, al celui de al treilea paragraf al articolului 77 din statut.

[...]" [traducere neoficială]

7 Articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut prevede că funcționarul care intră în serviciul Comunităților după ce și-a încheiat activitatea în cadrul unei administrații, al unei organizații naționale sau internaționale sau după ce a exercitat o activitate salariată sau independentă poate plăti Comunităților, în momentul titularizării sale, echivalentul actuarial sau valoarea de răscumpărare a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă dobândite în temeiul exercitării activităților menționate anterior. Aceeași dispoziție adaugă că, în acest caz, instituția în care activează funcționarul stabilește, ținând cont de gradul de titularizare, numărul anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii pe care îi ia în considerare conform propriului sistem, în temeiul perioadei de activitate anterioare, pe baza valorii echivalentului actuarial sau a valorii de răscumpărare.

8 Prin Decizia din 13 iulie 1992, Consiliul a stabilit dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatele (1) și (2) din anexa VIII la statut, modificate ulterior prin Decizia din 19 decembrie 1994 a Consiliului (denumite în continuare „DGA").

9 Potrivit articolului 10 alineatul (2) din DGA, în ceea ce privește funcționarii, numărul anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care trebuie luat în considerare se calculează pe baza sumei totale transferate, din care este dedusă o

dobândă simplă de 3,5 % pe an, pentru perioada cuprinsă între data titularizării și data transferului efectiv către Comunități al sumei menționate mai sus. Dobânda menționată nu se deduce pentru perioadele în care suma transferabilă nu a fost actualizată sau majorată cu dobânzi de către fondul de pensii de care aparținea persoana interesată înainte de intrarea sa în serviciul Comunităților.

10 Articolul 10 alineatele (3) și (4) din DGA (se va face referire la cele două formule menționate în continuare prin sintagma „formulele de conversie") prevede:

„(3) Numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care trebuie luat în considerare se calculează:

— prin conversia sumei transferate (M) în rentă teoretică (R) în funcție de valorile actuariale (V) prevăzute la articolul 39 din anexa VIII [la statut], după formula R = M/V,

— prin conversia acestei rente (R) în ani de plată a contribuțiilor (N) la sistemul comunitar de pensii în funcție de salariul de bază anual (T) care corespunde gradului de titularizare al funcționarului [...], după formula N = R x 100/ T x 2.

Totuși, numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care trebuie luat în considerare nu poate depăși în niciun caz numărul de ani în care persoana interesată a fost afiliată la sisteme obligatorii înainte de intrarea sa în funcție în cadrul Comunităților.

(4) Suma transferată în contul Comunităților într-o altă monedă decât francul belgian este convertită – pentru stabilirea numărului de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii – în franci belgieni astfel:

[...]

(b) pentru funcționarul titularizat după 31 decembrie 1971 [...], suma transferată este divizată în funcție de perioadele în care au fost dobândite drepturile de pensie care corespund acestei sume, și anume, pe de o parte, în funcție de durata perioadei de dinainte de 1 ianuarie 1972 și, pe de altă parte, în funcție de cea a perioadei de după 31 decembrie 1971.

Partea din sumă care corespunde perioadei de dinainte de 1 ianuarie 1972 este convertită pe baza parităților acceptate de Fondul Monetar Internațional și care erau în vigoare la 31 decembrie 1971.

Partea din sumă care corespunde perioadei de după 31 decembrie 1971 este convertită pe baza ratei medii actualizate stabilite de Comisie pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1972 și data titularizării funcționarului [denumită în continuare «varianta i)»]. [...]

Totuși, la cererea funcționarului [...], suma (M) luată în considerare la calcul este convertită pe baza ratei actualizate în vigoare la data transferului. În acest caz, salariul (T) și valoarea actuarială (V) care trebuie luate în considerare pentru calculul anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii sunt salariul care corespunde gradului de titularizare a funcționarului [...] în vigoare la data transferului și, respectiv, valoarea actuarială care corespunde vârstei atinse de funcționar [denumită în continuare «varianta ii)»]. [...]" [traducere neoficială]

11 Tabelul echivalenților actuariali pentru aplicarea articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, astfel cum rezultă din Decizia din 13 iulie 1992 a Consiliului, conține următoarele valori pentru cele două sexe, în ceea ce privește categoria de vârstă cuprinsă între 30 și 50 de ani:

Vârsta	*Bărbați*	*Femei*
30	9,667	10,269
31	9,811	10,426
32	9,956	10,586
33	10,102	10,746
34	10,249	10,908
35	10,397	11,071
36	10,546	11,236
37	10,695	11,402
38	10,846	11,569
39	10,998	11,739
40	11,154	11,912
41	11,308	12,034
42	11,465	12,261
43	11,625	12,441
44	11,788	12,626
45	11,955	12,816
46	12,127	13,013
47	12,302	13,215
48	12,480	13,422
49	12,661	13,633
50	12,847	13,850

12 Potrivit articolului 31 din statut, candidații selectați sunt numiți funcționari din categoria A sau din serviciul lingvistic în gradul de bază al categoriei sau al serviciului lor. Cu toate acestea, autoritatea împuternicită să facă numiri poate, în anumite limite, să deroge de la prevederile acestui articol.

13 Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 626/95 al Consiliului din 20 martie 1995 de instituire, cu ocazia aderării Austriei, a Finlandei și a Suediei, a unor măsuri specifice și temporare privind recrutarea funcționarilor Comunităților Europene (JO L 66, p. 1) prevede că, până la 31 decembrie 1999, se pot ocupa posturi vacante prin numirea de resortisanți austrieci, finlandezi și suedezi, prin derogare, printre altele, de la articolul 31 din statut, în limita posturilor prevăzute în acest scop în contextul deliberărilor bugetare din cadrul instituțiilor competente.

Situația de fapt

14 Doamna Lindorfer, având cetățenia austriacă, a intrat în serviciul Consiliului la 16 septembrie 1996. La 16 iunie 1997, a fost titularizată pe post și încadrată în gradul A 5, treapta 2. Înainte de a intra în serviciul Consiliului, aceasta lucrase în Austria timp de 13 ani și 3 luni. În această perioadă, cotizase la sistemul austriac de pensii.

15 La 15 mai 1999, doamna Lindorfer a solicitat, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, transferul spre sistemul comunitar de pensii al valorii de răscumpărare a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă pe care le dobândise în cadrul sistemului austriac.

16 La 18 februarie 2000, fondul de pensii austriac a informat-o pe doamna Lindorfer că totalul valorii de răscumpărare a drepturilor sale de pensie dobândite în Austria a fost stabilit provizoriu, la 1 martie 2000, la 1 306 712,23 ATS. Acesta i-a mai comunicat că nu poate beneficia de o pensie în Austria, întrucât nu a cotizat de-a lungul perioadei minime prevăzute de 180 de luni. Totuși, acesta i-a propus să „răscumpere" cele 21 de luni de afiliere care lipseau prin plata unei sume de 237 963,6 ATS. Doamna Lindorfer nu a dat curs acestei propuneri.

17 La 28 martie 2000, Serviciul „Pensii" al Secretariatului general al Consiliului a adresat doamnei Lindorfer o notă la care era anexată o fișă de calcul intitulată „Calculul anilor de plată a contribuțiilor la sistemul comunitar de pensii care trebuie luați în considerare potrivit articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut". Din această fișă reiese că anii de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care corespund sumei transferabile reprezentau 5 ani, 3 luni și 24 de zile.

18 Prin Nota din 12 septembrie 2000, doamna Lindorfer a comunicat Serviciului „Pensii" că își dă „acordul de principiu" pentru transferarea sumei fixe de răscumpărare a drepturilor sale de pensie dobândite în Austria. Totuși, aceasta contesta numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii indicat în fișa de calcul menționată mai sus, pe motiv că metoda de calcul utilizată de Consiliu era discriminatorie și netransparentă. În sfârșit, aceasta solicita o serie de informații.

19 La 29 septembrie 2000, fondul austriac de pensii a stabilit suma transferabilă la 1 337 136,07 ATS.

20 Prin Nota din 3 noiembrie 2000, primită de doamna Lindorfer la 7 noiembrie 2000, aceasta din urmă a fost informată cu privire la decizia în litigiu. La 2 februarie 2001, ea a introdus, în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut, o reclamație împotriva acestei decizii, reclamație care a fost completată prin Addendumul din 25 aprilie 2001.

21 Prin Decizia din 31 mai 2001, Consiliul a respins această reclamație.

Acțiunea în fața Tribunalului și hotărârea atacată

22 La 5 septembrie 2001, doamna Lindorfer a introdus o acțiune în fața Tribunalului pentru anularea deciziei în litigiu, pentru anularea deciziei de respingere a reclamației sale, precum și pentru obligarea Consiliului să procedeze, ținând cont de un temei juridic corectat, la o nouă stabilire a numărului de ani de plată a contribuțiilor la sistemul comunitar de pensii care trebuie luat în considerare pentru pensia sa comunitară, ca urmare a transferului drepturilor sale de pensie dobândite în Austria.

23 În susținerea acțiunii sale, doamna Lindorfer a invocat, în esență, două motive. Primul se întemeia pe nelegalitatea articolului 10 alineatele (3) și (4) din DGA, iar al doilea pe nelegalitatea articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut. Aceasta a arătat că prima dispoziție este contrară principiului egalității de tratament, iar a doua este contrară aceluiași principiu, precum și celui al liberei circulații a lucrătorilor.

24 În ceea ce privește primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 10 alineatele (3) și (4) din DGA, Tribunalul a considerat că cele patru obiecții ridicate de doamna Lindorfer trebuie respinse ca nefondate.

25 Referitor la prima obiecție din cadrul primului motiv, și anume la criticile doamnei Lindorfer cu privire la faptul că, în formulele de conversie, gradul de titularizare este luat în considerare pentru funcționarii care sunt recrutați în gradul de bază al categoriei lor în același mod ca și pentru cei care sunt recrutați într-un grad superior,

Tribunalul a amintit că DGA pun în aplicare articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, al doilea paragraf al acestuia prevăzând că „instituția în care funcționarul activează stabilește, ținând cont de gradul de titularizare, numărul anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii pe care îi ia în considerare conform propriului sistem, în temeiul perioadei de activitate anterioare, pe baza valorii echivalentului actuarial sau a sumei fixe de răscumpărare". [traducere neoficială]

26 Tribunalul a amintit de asemenea că, potrivit jurisprudenței, pentru un funcționar care solicită transferul spre sistemul comunitar al drepturilor sale naționale de pensie, ceea ce trebuie luat în considerare la calculul primei pentru anii de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii este gradul de titularizare, adică gradul atribuit la data titularizării (Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2002, Youssouroum/Consiliul, T-106/01, RecFP, p. I-A-93 și II-435, punctul 34 și jurisprudența citată).

27 Tribunalul a considerat că, dacă aplicarea formulelor de conversie are drept consecință faptul că, cu cât salariul de bază este mai ridicat, cu atât prima pentru anii de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii este mai redusă, nu se poate deduce de aici existența unui tratament discriminatoriu, întrucât o discriminare nu poate consta decât în aplicarea unor reguli diferite la situații comparabile.

28 Astfel, un funcționar nou-recrutat și încadrat în gradul A 5 are mai multe șanse să își încheie cariera într-un grad mai ridicat decât un funcționar recrutat și încadrat în gradul A 7 și, pe cale de consecință, să obțină un salariu și drepturi de pensie mai importante decât acesta din urmă.

29 În ceea ce privește a doua obiecție din cadrul primului motiv, și anume criticile formulate de doamna Lindorfer față de faptul că articolul 10 alineatul (4) din DGA prevede conversia în franci belgieni a sumei transferate în contul Comunității într-o

altă monedă decât francul belgian, Tribunalul a constatat, pe baza înscrisurilor doamnei Lindorfer și a explicațiilor sale furnizate în timpul ședinței, că aceasta nu contestă atât necesitatea de a converti în franci belgieni sau în euro suma transferată, cât consecințele pe care le are această conversie în funcție de aplicarea, în acest scop, a variantei i) sau a variantei ii).

30 Tribunalul a respins această obiecție, considerând, la punctele 76 și 77 din hotărârea atacată, cele ce urmează:

„76 Într-adevăr, pe de o parte, comparațiile pe care [doamna Lindorfer] le face pentru a încerca să demonstreze temeinicia susținerilor sale nu sunt deloc concludente. Astfel, în primul tabel pe care îl furnizează [...], aceasta compară situația sa cu aceea a unui funcționar ale cărui sex, vârstă și încadrare în treaptă cu ocazia recrutării sunt diferite de ale sale, deși aceste elemente se iau în considerare la calculul primei pentru anii de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii. Mai mult, după cum arată în mod justificat Consiliul în răspunsul la una dintre întrebările scrise adresate de Tribunal, nu s-a stabilit sub nicio formă că [doamna Lindorfer] a luat drept referință aceeași dată pentru a efectua calculele conținute în acest tabel. Celelalte comparații făcute de aceasta din urmă [...] nu sunt nici ele acceptabile, întrucât pleacă de la premise incorecte. Astfel, calculele pe care aceasta le prezintă sunt greșite, din cauză că aplică varianta i) pentru sume exprimate în diferite monede naționale și obținute prin conversia aceleiași sume transferate, exprimată în șilingi austrieci, pe baza un[or] «rate actuale» care par să corespundă ratelor de schimb între euro și aceste monede naționale, aplicabile de la 1 ianuarie 1999. Or, este evident că, de-a lungul perioadei de 27 de ani de activitate anterioare intrării în serviciul Comunităților, invocată de [doamna Lindorfer], în cursurile de schimb ale acestor diferite monede naționale au intervenit modificări, câteodată importante. Mai mult, este necesar să se remarce că, pentru exemplul de aplicare a variantei i) în cazul sumei exprimate în franci belgieni, [doamna Lindorfer] nu procedează în prealabil la o conversie pe baza «ratei actuale» și că, pentru exemplul de aplicare a acestei variante în cazul sumei exprimate în drahme grecești, aceasta pare să utilizeze rata de schimb între euro și drahma grecească aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2001. Pe de altă parte, în cazul sumelor convertite în drahme grecești, în pesete spaniole și în escudo portughezi, aceasta pare să își efectueze calculele luând în considerare data de 1 ianuarie 1999.

77 Pe de altă parte, din explicațiile furnizate de Consiliu reiese că faptul că aplicarea variantei i) în cazul unei sume transferate dinspre un fond de pensii dintr-o țară considerată ca având «o monedă slabă» poate fi mai avantajoasă decât aplicarea variantei ii) în cazul unei sume transferate dinspre un fond de pensii dintr-o țară considerată ca având «o monedă puternică» nu este consecința unor reguli comunitare, ci a fluctuației diferitelor monede naționale, adică a unor împrejurări exterioare acțiunii Comunităților. Este necesar să se remarce astfel că peseta spaniolă și escudo portughez, utilizate de [doamna Lindorfer] în exemplele sale comparative, au suferit mai multe devalorizări în cursul anilor '90."

31 Tribunalul a respins de asemenea a treia obiecție din cadrul primului motiv. Partea cea mai importantă a argumentației sale era formulată după cum urmează:

„81 [...] [Doamna Lindorfer] nu ar putea invoca în mod util faptul că, în sistemul comunitar de pensii, nu se face nicio distincție în funcție de sex în ceea ce privește contribuțiile funcționarilor și vârsta cerută pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă.

82 În primul rând, aceasta compară astfel două categorii de funcționari care se află în situații diferite, și anume, pe de o parte, funcționarii care plătesc Comunităților echivalentul actuarial sau valoarea de răscumpărare a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă pe care le-au dobândit pentru activități anterioare intrării lor în serviciul Comunităților și, pe de altă parte, cei care contribuie la sistemul comunitar de pensii prin activitățile pe care le desfășoară într-o instituție comunitară.

83 În al doilea rând și în orice caz, utilizarea unor factori diferiți în funcție de sex și de vârstă la calcularea primelor pentru anii de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii este justificată în mod obiectiv de necesitatea de a garanta o gestionare

financiară sănătoasă a sistemului comunitar de pensii. Într-adevăr, atunci când, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, un funcționar transferă la bugetul comunitar, sub formă de echivalent actuarial sau de valoare de răscumpărare, un capital reprezentând drepturile de pensie pe care le-a dobândit înainte de intrarea sa în serviciul Comunităților, acesta obține în schimb un drept la prestații viitoare în cadrul sistemului comunitar de pensii, drept reprezentat prin prime pentru anii de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii și a cărui întindere este determinată de numărul acestor ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care îi este acordat. Pentru a stabili valoarea actuală a acestui drept, instituția comunitară în cauză trebuie să țină seama de o serie de elemente, printre care durata probabilă de-a lungul căreia capitalul adus de persoana interesată se va afla în bugetul comunitar, evoluția anticipată a carierei sale, probabilitatea ca aceste prestații să îi fie plătite și durata probabilă de-a lungul căreia vor avea loc aceste plăți. Or, este evident că aceste elemente depind mai ales de sexul și de vârsta pe care persoana interesată o avea la intrarea în sistemul comunitar de pensii. Astfel, pe de o parte, este un fapt dovedit că, din punct de vedere statistic, femeile au o durată de viață mai lungă decât bărbații. Pe de altă parte, probabilitatea ca o persoană care intră în serviciul Comunității la o vârstă îndepărtată de vârsta de pensionare să decedeze înainte de a fi atins această vârstă este mai mare decât aceeași probabilitate în cazul unei persoane recrutate la o vârstă apropiată de cea la care ar avea dreptul să își valorifice drepturile de pensie. În plus, această persoană va lăsa mai mult timp la dispoziția bugetului comunitar capitalul pe care l-a adus decât un funcționar care se află mai aproape de vârsta de pensionare. Cu alte cuvinte, factori precum durata serviciului între data recrutării persoanei interesate și pensionarea sa, precum și durata probabilă, stabilită pe baza unor date statistice, de-a lungul căreia aceasta va beneficia de pensia comunitară pentru limită de vârstă influențează în mod direct răspunderea financiară a Comunității față de fiecare funcționar vizat individual, iar o gestionare financiară sănătoasă a sistemului comunitar de pensii necesită ca acești factori să fie luați în considerare și corect evaluați. În consecință, în mod justificat Consiliul ține seama, în formul[ele] de conversie, de factori actuariali legați de vârsta și de sexul persoanei interesate."

32 În sfârșit, Tribunalul a respins a patra obiecție din cadrul primului motiv, potrivit căreia este criticabil faptul că parametrii formulelor de conversie stabilite la articolul 10 alineatele (3) și (4) din DGA sunt luați în considerare prin raportare la date diferite, după cum suma transferată este convertită potrivit variantei i) sau potrivit variantei ii).

33 Tribunalul a constatat că afirmația doamnei Lindorfer potrivit căreia varianta ii) s-ar baza pe salariul care corespunde gradului persoanei interesate la data transferului efectiv al sumei respective de către fondul național de pensii se sprijină pe o interpretare greșită a textului articolului 10 alineatul (4) din DGA, întrucât salariul luat în considerare în acest context este cel care corespunde gradului de titularizare, astfel cum a fost actualizat la data acestui transfer efectiv. Tribunalul a considerat justificat ca o dată precisă să servească drept referință pentru fiecare variantă și, respectiv, pentru ceilalți parametri ai formulelor de conversie.

34 În cadrul celui de al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, Tribunalul a decis, la punctele 99-106 din hotărârea atacată, că argumentele doamnei Lindorfer care urmăresc să demonstreze că această dispoziție nu este compatibilă cu principiile egalității de tratament și liberei circulații a lucrătorilor nu ar putea fi acceptate.

35 Tribunalul a apreciat ca fiind lipsită de orice temei afirmația doamnei Lindorfer potrivit căreia „sistemul de transfer însuși" creat prin această dispoziție ar avea drept consecință defavorizarea funcționarilor care își încep cariera mai târziu în serviciul Comunităților față de cei care o încep mai devreme.

36 Acesta consideră că doamna Lindorfer nu a demonstrat sub nicio formă că drepturile pe care le-a dobândit pe baza activităților sale profesionale anterioare intrării sale în serviciul Comunităților nu pot fi conservate în favoarea sa și luate în considerare de sistemul comunitar de pensii. Tribunalul a subliniat că, în ceea ce privește diferite sisteme, nu este anormal ca numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care trebuie luat în considerare pentru pensia comunitară să fie diferit de cel al anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii luați în considerare de către autoritatea națională sau internațională. De asemenea, acesta a amintit că doamna Lindorfer avea posibilitatea de a răscumpăra cele 21 de luni care îi lipseau pentru a totaliza cele 180 de luni necesare pentru obținerea unei pensii în sistemul austriac, menținându-și astfel drepturile naționale de pensie, și că transferul sumei fixe de răscumpărare a acestor drepturi de pensie în sistemul comunitar a reprezentat o opțiune pe care aceasta a exercitat-o în mod liber.

37 Potrivit Tribunalului, nu s-ar putea susține nici că articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut aduce atingere liberei circulații a lucrătorilor. Dimpotrivă, această dispoziție facilitează exercițiul deplin al acestei libertăți fundamentale, în special prin aceea că permite unei persoane stabilite într-un stat membru să accepte un post într-o instituție comunitară fără să piardă drepturile de pensie pe care le-a dobândit pe baza unor activități profesionale anterioare.

38 Concluzionând că doamna Lindorfer nu a prezentat niciun element de natură să afecteze legalitatea articolului 10 alineatele (3) și (4) din DGA, precum și a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, Tribunalul a respins acțiunea.

Procedura în fața Curții

39 Prin Decizia din 7 iunie 2005, Curtea a trimis cauza în fața Camerei întâi. Întrucât niciuna dintre părți nu a solicitat ascultarea observațiilor sale orale, Curtea a decis să se pronunțe fără audierea pledoariilor. Avocatul general și-a prezentat concluziile în ședința din 27 octombrie 2005, în urma căreia procedura orală a fost terminată.

40 La 1 decembrie 2005, Camera întâi a decis, în conformitate cu articolul 44 alineatul (4) și cu articolul 118 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza în fața Curții în vederea reatribuirii unui complet compus din mai mulți judecători.

41 Prin Ordonanța din 26 aprilie 2006, Curtea a dispus redeschiderea procedurii orale și ținerea unei ședințe. Părțile și, conform articolului 24 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție, Comisia au fost invitate să ia poziție cu privire la întrebările adresate în această ordonanță.

42 În urma audierii pledoariilor din 28 iunie 2006 și a prezentării concluziilor avocatului general în ședința din 30 noiembrie 2006, procedura orală a fost închisă.

Concluziile părților

43 Prin acest recurs, în susținerea căruia invocă trei motive, doamna Lindorfer solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;

— anularea deciziei în litigiu și, în măsura în care este necesar, anularea Deciziei din 31 mai 2001 a Consiliului de respingere a reclamației;

— obligarea Consiliului să procedeze la o nouă stabilire a anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care trebuie luați în considerare și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

44 Consiliul solicită Curții:

— respingerea recursului și

— obligarea doamnei Lindorfer la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

45 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, din articolul 225 CE, din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție și din articolul 112 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Curții rezultă că un recurs trebuie să indice cu precizie elementele criticate din hotărârea a cărei anulare se solicită, precum și argumentele juridice care susțin în mod concret cererea respectivă (Hotărârea din 6 martie 2003, Interporc/Comisia, C-41/00 P, Rec., p. I-2125, punctul 15, Hotărârea din 12 septembrie 2006, Reynolds Tobacco și alții/Comisia, C-131/03 P, Rec., p. I-7795, punctul 49, și Hotărârea din 27 februarie 2007, Segi și alții/Consiliul, C-355/04 P, Rep., p. I-1657, punctul 22).

46 Curtea va examina recursul în lumina acestei jurisprudențe.

Cu privire la primul motiv, întemeiat, pe de o parte, pe o încălcare a principiului nediscriminării în funcție de sex și, pe de altă parte, pe o motivare insuficientă a hotărârii atacate în această privință

Argumentele părților

47 Prin primul său motiv, doamna Lindorfer susține că Tribunalul a încălcat articolul 141 CE și, în general, principiul nediscriminării în funcție de sex, întrucât a considerat, la punctul 83 din hotărârea atacată, că utilizarea unor factori diferiți în funcție de sex la calcularea primelor pentru anii de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii este justificată în mod obiectiv de necesitatea de a garanta o gestionare sănătoasă a sistemului comunitar de pensii.

48 În opinia doamnei Lindorfer, pentru a garanta echilibrul financiar al sistemului menționat, nu ar fi necesară o discriminare în funcție de sex, care se presupune că ține cont de speranța de viață mai lungă a femeilor, ceea ce ar fi dovedit prin faptul că nici contribuțiile funcționarilor, nici vârsta cerută pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă nu sunt stabilite în funcție de sexul acestora. Desigur că Tribunalul a respins argumentul reclamantei, afirmând, la punctul 82 din hotărârea atacată, că aceasta compară două categorii de funcționari care nu pot fi comparate, fără a motiva însă de ce nu putea fi făcută o astfel de comparație.

49 Consiliul susține că articolul 141 CE nu este aplicabil în această cauză și că Hotărârea din 22 decembrie 1993, Neath (C-152/91, Rec., p. I-6935), reprezintă jurisprudența relevantă. Acesta consideră că doamna Lindorfer, bazându-se pe hotărâri pronunțate în contexte diferite față de cel al prezentului litigiu, nu a demonstrat sub nicio formă că suma adusă prin transfer ar reprezenta contraprestația unui raport de serviciu între aceasta și Comunități. Consiliul susține, prin urmare, că mecanismul de transfer corespunde plasării de către funcționar a unui capital în sistemul comunitar de pensii, capital constituit în afara acestui raport de serviciu între funcționar și Comunități.

Aprecierea Curții

50 Trebuie să se constate că, prin invocarea nerespectării de către Tribunal a principiului nediscriminării și a principiului egalității de tratament a sexelor, doamna Lindorfer consideră, într-adevăr, că unul dintre principiile generale apărate de sistemul de drept comunitar a fost încălcat. În această privință, este de asemenea necesar să se arate că articolul 141 CE și diferitele prevederi ale dreptului derivat la care doamna Lindorfer face referire, precum și articolul 1a alineatul (1) din statut reprezintă modalități specifice de materializare a principiului general al egalității sexelor.

51 Curtea a subliniat că legiuitorul comunitar, atunci când stabilește reguli referitoare la transferul spre sistemul comunitar al drepturilor de pensie dobândite într-un sistem național de către funcționari comunitari, are obligația de a respecta principiul egalității de tratament. În consecință, acesta trebuie să evite adoptarea unor reguli care tratează funcționarii în mod inegal, cu excepția cazului în care situația persoanelor interesate, la momentul intrării lor în serviciul Comunităților, justifică diferențe de tratament datorită caracteristicilor specifice ale regimului drepturilor de pensie care au fost dobândite sau din cauza lipsei unor asemenea drepturi (a se vedea, în ceea ce privește principiul egalității de tratament, Hotărârea din 14 iunie 1990, Weiser, C-37/89, Rec., p. I-2395, punctul 14).

52 Tribunalul nu a considerat ca fiind discriminatoriu faptul că, întrucât valorile actuariale sunt mai ridicate pentru femei, în caz de transfer al drepturilor lor de pensie spre sistemul comunitar, acestea dobândesc mai puțini ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii decât bărbații. Acesta a considerat, la punctele 81-83 din hotărârea atacată, că doamna Lindorfer nu ar putea invoca faptul că, în acest sistem, nu se face nicio distincție în funcție de sex în ceea ce privește contribuțiile funcționarilor, în condițiile în care funcționari care contribuie astfel la sistemul comunitar de pensii, prin activitățile pe care le desfășoară într-o instituție comunitară, s-ar afla într-o situație diferită de cea a funcționarilor care transferă Comunităților echivalentul actuarial sau valoarea de răscumpărare a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă pe care le-au dobândit pe baza unor activități anterioare intrării lor în serviciul Comunităților. În orice caz, în opinia Tribunalului, utilizarea unor factori diferiți în funcție de sex la calcularea primelor pentru anii de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii este justificată în mod obiectiv de necesitatea de a garanta o gestionare financiară sănătoasă a acestui sistem.

53 În această privință, este necesar să se arate, în primul rând, că Tribunalul nu a explicat de ce aceste două categorii de funcționari s-ar afla în situații care nu ar fi comparabile, în perspectiva aprecierii pe care trebuia să o facă cu privire la eventuala existență a unei discriminări bazate pe sex cu ocazia unui transfer al drepturilor de pensie spre sistemul comunitar.

54 Într-adevăr, la punctul 86 din hotărârea atacată, Tribunalul nu explică pe ce criterii, altele decât cel al sexului, înțelegea să întemeieze o distincție între tratamentul aplicat bărbaților și cel aplicat femeilor care își transferă drepturile de pensie spre sistemul comunitar, deși o astfel de distincție nu există în ceea ce privește contribuțiile plătite din salariul funcționarilor de sex masculin și al celor de sex feminin.

55 Pe de altă parte, este necesar să se adauge că, în pofida faptului că articolul 1a alineatul (1) din statut nu a fost evocat, această dispoziție, introdusă prin Regulamentul nr. 781/98 și aplicabilă la momentul calculării anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii ai doamnei Lindorfer, prevede că „[l]a aplicarea statutului, funcționarii au dreptul la egalitatea de tratament, fără referire [...] la sex [...]". [traducere neoficială]

56 În al doilea rând, în ceea ce privește justificarea acestei diferențe de tratament între bărbați și femei prin necesitatea unei gestionări financiare sănătoase a sistemului comunitar de pensii, un astfel de argument nu ar putea fi invocat pentru a susține necesitatea unor valori actuariale mai ridicate pentru femei.

57 Într-adevăr, este suficient să se amintească, în această privință, că nivelul identic al contribuțiilor plătite din remunerația funcționarilor de sex masculin și a celor de sex feminin nu pune sub semnul întrebării gestionarea menționată.

58 Mai mult, faptul că același echilibru poate fi atins cu valori actuariale „unisex" este de asemenea demonstrat prin împrejurarea că, ulterior faptelor din prezentul litigiu, după cum reiese din răspunsurile Consiliului și ale Comisiei la întrebările Curții, instituțiile au decis să utilizeze astfel de valori.

59 În consecință, în mod greșit Tribunalul nu a constatat că doamna Lindorfer a suferit o discriminare în funcție de sex.

60 În consecință, primul motiv este fondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat, pe de o parte, pe o încălcare a principiului egalității de tratament prin aceea că funcționarii care își încep cariera mai târziu sunt tratați în mod defavorabil și, pe de altă parte, pe o motivare insuficientă a hotărârii atacate în această privință

Argumentele părților

61 Doamna Lindorfer consideră că Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament întrucât nu a admis că aceasta a suferit un tratament defavorabil față de funcționarii încadrați de mai mult timp, din cauza faptului că și-a început mai târziu cariera în cadrul Comunităților. Într-adevăr, în opinia acesteia, sistemul de transfer ar defavoriza funcționarii care încep târziu o carieră într-o instituție comunitară față de cei care o încep mult mai devreme. Mai mult, doamna Lindorfer susține că, la punctul 67 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat obligația de motivare atunci când a respins comparația propusă de ea între situația sa și cea a unui funcționar care a cotizat numai la sistemul comunitar.

62 În opinia Consiliului, situația „funcționarilor care au lucrat întotdeauna într-o instituție", care nu au drepturi naționale de transferat, și aceea a „funcționarilor intrați târziu", adică aceia care își transferă drepturile naționale spre sistemul comunitar de pensii, nu ar fi comparabile. Consiliul adaugă că, dacă aceste situații ar fi fost comparabile, autorii statutului nu ar fi avut nevoie să creeze un sistem de transformare a unui capital în ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii și că ar fi fost mai simplu să se atribuie „funcționarului intrat târziu" un număr de ani de plată a contribuțiilor la sistemul comunitar de pensii egal cu numărul de ani de-a lungul cărora a cotizat în sistemul național.

Aprecierea Curții

63 Trebuie amintit că, în temeiul principiului egalității de tratament sau al nediscriminării, situațiile comparabile nu trebuie tratate în mod diferit și situațiile diferite nu trebuie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (Hotărârea din 10 ianuarie 2006, IATA și ELFAA, C-344/04, Rec., p. I-403, punctul 95, și Hotărârea din 12 septembrie 2006, Eman și Sevinger, C-300/04, Rec., p. I-8055, punctul 57).

64 Dat fiind că doamna Lindorfer, care a intrat în serviciul unei instituții comunitare după ce a cotizat o anumită perioadă la sistemul austriac de pensii, pretinde că a suportat un tratament inegal față de cel al unui funcționar intrat mai devreme în același serviciu și care a contribuit la sistemul comunitar de pensii o anumită perioadă, este necesar să se verifice dacă aceste două situații sunt comparabile.

65 În sistemul comunitar de pensii, după cum a subliniat avocatul general la punctul 28 din concluzii, funcționarii pensionari primesc un procent din ultimul lor salariu. Astfel, cuantumul acestei pensii depinde, pe de o parte, de realizarea de către funcționar a carierei sale în serviciul Comunităților, reflectată în ultimul său salariu și, pe de altă parte, de durata activității sale în cadrul Comunităților. Într-un asemenea sistem, pensia nu este sub nicio formă stabilită pe baza cuantumului total al cotizațiilor plătite în timpul anilor de serviciu.

66 Cazul unui funcționar care transferă spre sistemul comunitar, sub formă de capital, drepturi de pensie dobândite anterior într-un sistem național iese din acest cadru. Într-adevăr, numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii luat în considerare pentru acest funcționar depinde, conform articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut, de capitalul transferat și de gradul de titularizare. Astfel, cuantumul pensiei la care funcționarul va avea dreptul la sfârșitul carierei sale este

definit pe baza ultimului său salariu și a duratei activității sale în serviciul Comunităților, la care se adaugă anii de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii stabiliți în funcție de capitalul adus.

67 Or, o sumă de bani cu care acest funcționar contribuie la bugetul comunitar și o perioadă consacrată în serviciul instituțiilor comunitare nu constituie valori comparabile.

68 În consecință, trebuie să se constate că, întrucât, la momentul intrării sale în funcție în cadrul Comunităților, doamna Lindorfer a transferat spre sistemul comunitar de pensii un capital care corespundea drepturilor pe care le-a dobândit într-un sistem național, aceasta nu se află într-o situație comparabilă cu cea a unui funcționar intrat mai devreme în funcție în cadrul Comunităților, care a contribuit de atunci la sistemul comunitar de pensii prin cotizații plătite din salariul său.

69 În ceea ce privește pretinsa insuficiență a motivării, este necesar să se constate că Tribunalul a examinat, la punctele 64-68 din hotărârea atacată, diferitele elemente care caracterizează cariera unui funcționar recrutat la începutul carierei sale profesionale și pe aceea a unui funcționar, precum doamna Lindorfer, care anterior a lucrat și a cotizat la un sistem național de pensii.

70 Astfel, trebuie concluzionat, pe de o parte, că Tribunalul a constatat în mod justificat că, întrucât nu se află într-o situație comparabilă cu aceea a unui funcționar recrutat la începutul carierei sale profesionale, doamna Lindorfer nu ar putea susține că a suferit o inegalitate de tratament față de acesta din urmă și, pe de altă parte, că Tribunalul nu a încălcat obligația de motivare.

71 În consecință, al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat, pe de o parte, pe o încălcare a principiului egalității de tratament care rezultă din aplicarea formulelor de conversie și, pe de altă parte, pe lipsa unui prag minim privind numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii acordat

Argumentele părților

72 Doamna Lindorfer contestă punctele 76 și 77 din hotărârea atacată și arată că Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament întrucât nu a admis că aceasta a suferit un tratament defavorabil din cauza împrejurării că efectuase transferul drepturilor sale de pensie dinspre un fond de pensii dintr-o țară considerată ca având o „monedă puternică", spre deosebire de funcționarii care au efectuat un astfel de transfer dinspre un fond de pensii dintr-o țară considerată ca având o „monedă slabă".

73 Aceasta susține că Tribunalul nu ar fi trebuit să se mulțumească să declare, în legătură cu formulele de conversie monetară prevăzute la articolul 10 alineatul (4) din DGA, că faptul că aplicarea variantei i) în cazul unei sume transferate dinspre un fond de pensii dintr-o țară considerată ca având o „monedă slabă" poate fi mai avantajoasă decât aplicarea variantei ii) în cazul unei sume transferate dinspre un fond de pensii dintr-o țară considerată ca având o „monedă puternică" este consecința fluctuației monedelor naționale, și nu a regulilor comunitare.

74 Doamna Lindorfer consideră că Tribunalul ar fi trebuit să constate, pe de o parte, că alegerea a fost făcută de către Consiliu în sensul aplicării unui tratament mai avantajos în cazul sumelor transferate dinspre un fond de pensii dintr-o țară considerată ca având o „monedă slabă" decât cel rezervat sumelor transferate dinspre un fond de pensii dintr-o țară considerată ca având o „monedă puternică" și, pe de altă parte, că astfel de formule discriminatorii nu ar putea fi reținute de către Consiliu.

75 Mai mult, doamna Lindorfer pune problema lipsei unui prag minim în ceea ce privește numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii acordat în cazul transferului drepturilor de pensie efectuat dinspre o țară considerată ca având o „monedă puternică", în condițiile în care numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii care poate fi dobândit în sistemul comunitar de pensii, în urma unui transfer dinspre o țară considerată ca având o „monedă slabă", este limitat pentru a se evita depășirea numărului de ani în care persoana interesată a fost afiliată la sisteme de pensii naționale obligatorii.

76 În opinia Consiliului, Tribunalul ar fi răspuns în mod corect la argumentele pertinente ale doamnei Lindorfer la punctele 76 și 77 din hotărârea atacată.

Aprecierea Curții

77 În ceea ce privește prima obiecție, referitoare la formulele de conversie, trebuie să se constate, în primul rând, că în mod justificat Tribunalul a amintit, la punctul 76 din hotărârea atacată, că acea comparație făcută de doamna Lindorfer nu poate fi concludentă, întrucât caracteristicile „funcționarului de referință" sunt diferite de cele ale doamnei Lindorfer, iar celelalte comparații realizate de către aceasta se bazează pe premise incorecte.

78 În al doilea rând, trebuie să se arate că, atunci când fondurile naționale de pensii definesc valoarea de răscumpărare a drepturilor de pensie dobândite în cadrul sistemelor lor naționale de pensii, acestea stabilesc suma care trebuie transferată în moneda statului membru vizat, care trebuie apoi exprimată în mod obligatoriu într-o monedă unică. În ceea ce le privește, Comunitățile dispun de o largă putere de apreciere atunci când definesc elementele sistemului de conversie.

79 În al treilea rând, este necesar să se amintească faptul că varianta ii) este opțională față de varianta i), întrucât, potrivit articolului 10 alineatul (4) litera (b) din DGA, calculul prevăzut de această dispoziție va fi efectuat numai la cererea funcționarului. Este probabil că funcționarii pentru care varianta ii) este mai favorabilă vor opta pentru aceasta, în timp ce aceia pe care această variantă îi defavorizează vor prefera aplicarea variantei i). Astfel, fiecare are posibilitatea de a beneficia de tratamentul cel mai favorabil.

80 Din cele de mai sus rezultă că prima obiecție, referitoare la aplicarea formulelor de conversie, nu este fondată.

81 În ceea ce privește a doua obiecție, referitoare la lipsa unui prag minim pentru numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii acordați în cazul transferului drepturilor de pensie spre sistemul comunitar, aceasta trebuie declarată inadmisibilă.

82 Desigur, doamna Lindorfer susține că, din cauza lipsei unui astfel de prag, reglementarea în cauză este criticabilă, dar, cu toate acestea, nu invocă niciun argument, conform jurisprudenței amintite la punctul 45 din prezenta hotărâre, care să demonstreze că hotărârea atacată ar fi viciată de o eroare de drept.

83 În plus, în prezenta cauză, afirmația potrivit căreia Tribunalul ar fi încălcat principiul egalității de tratament din cauza inexistenței unui astfel de prag minim este prea generală și imprecisă pentru a putea face obiectul unei aprecieri juridice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 1999, Hercules Chemicals/Comisia, C-51/92 P, Rec., p. I-4235, punctul 113, și Ordonanța din 12 decembrie 2006, Autosalone Ispra/Comisia, C-129/06 P, nepublicată în Recueil, Rec., 2006, p. I-131*, punctul 31).

84 În aceste condiții, al treilea motiv trebuie respins.

85 Având în vedere că primul motiv invocat de doamna Lindorfer a fost admis, este necesar să se anuleze hotărârea atacată în măsura în care a respins acțiunea pe motiv că nu există o discriminare bazată pe sex.

Consecințele anulării parțiale a hotărârii atacate

86 În temeiul articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, în cazul în care recursul este întemeiat, Curtea anulează hotărârea Tribunalului. În acest caz, Curtea poate fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată, fie să trimită cauza Tribunalului, în vederea rejudecării.

87 Întrucât cauza este în stare de judecată, este necesar să se statueze cu privire la cererea din acțiune având ca obiect anularea deciziei în litigiu și cu privire la obligarea Consiliului să procedeze la o nouă stabilire a anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii ai doamnei Lindorfer.

88 În această privință, este necesar să se constate că, în momentul stabilirii anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii ai doamnei Lindorfer, Consiliul a luat în considerare un factor referitor la sex, încălcând astfel principiul nediscriminării în funcție de sex și articolul 1a alineatul (1) din statut.

89 În ceea ce privește cererea având ca obiect obligarea Consiliului să procedeze la o nouă stabilire a anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii ai doamnei Lindorfer, este suficient să se amintească, în cazul de față, că, potrivit articolului 233 CE, instituția emitentă a actului anulat este cea care trebuie să ia măsurile impuse de executarea hotărârii Curții.

90 În consecință, decizia în litigiu trebuie anulată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

91 Potrivit articolului 122 din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 69 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât doamna Lindorfer a solicitat obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, iar Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

1) **Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 18 martie 2004, Lindorfer/Consiliul (T-204/01) în măsura în care a respins acțiunea doamnei Lindorfer pe motiv că nu există o discriminare bazată pe sex.**

2) **Anulează Decizia din 3 noiembrie 2000 a Consiliului Uniunii Europene de calculare a numărului de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii ai doamnei Lindorfer.**

3) **Respinge recursul cu privire la celelalte motive.**

4) **Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată în fața celor două instanțe.**

Semnături